
Přehled

obsahu knižky této.

	Strana
Přístup.	1
Kapitola první. O způsobu odpočinutí Svatých.	5
My tam budeme všeho zlého dokonale zproštěni, 7; přigdeme na nejvyšší stupeň dokonalosti podle těla v duše, 8; dojdeme úplného obecnství s Bohem, 9; blažené, neustálé vřivnosti všech mocí těla v duše, 13; zvláště duše požívati bude nejsladšího blahoslavenství sčrze známosti, 14; rozpomínání se, 16; lásku, 18; a radost, 21. Sawjeka, 24.	
Kapitola druhá. O velikých přípravách k odpočinutí Svatých.	26
Zv budau: Slavné přistjí a zgewenj Syna Božího, 27; těl i mrtvých wzkřísenj, 30; saud poslední, 32; korunování Svatých, 36.	
Kapitola třetí. O sláwě odpočinutí Svatých.	38
Ono gest kaupené gmění, 39; dobrowolný dar milosti, 41; obecnství s dokonalými Svatými v Angely, 44; a wšak předce neproštedčné vji-	

wánj obecnstwj s Bohem, 46; k přirození nasse-
mu přiměřené, 48; dokonale, 49; a věčné od-
počinutj, 57.

**Kapitola čtvrtá. O způsobu
těch, pro kteréž toto odpoči-
nutj zřízené jest.** 60

Dni sau od Boha od věčnosti wywoleni, 61;
od Otce k Synu přitaženi a gemu dáni, 61; zno-
wuzrozeni, 62; o své z hříchů gdauch bjdě, 62 —
o ničemnosti wšsi pomocy lidské, 64 — a o dosta-
tečnosti a sláwě vykauptj Gežisse Krysta hluboce
přesvědčeni, 66; wúle gegich se opravuge, 67;
s Krystem w smlauwu wcházegj, 69; a w nj až
do konce trwagj, 69. Konečné napomenutj, 69.

**Kapitola pátá. O bjdě těch, kte-
říž odpočinutj Swatých zbá-
weni budau.** 74

Dni se připravj o tu dokonalost, ku kteréž Swa-
tj přigdau, 76; nebudu s Bohem žádného obe-
censtwj míti, 77; ztratj wšseku z blízkosti geho
pocházegich blaženost, 78; odlaučení budau od
společnosti swatých Angelů a Sprawedlivých do-
konalých, 79; gegich známost bude swětlegši, 80;
oni budau wšsech věch gináče powážowati, 81;
gegich swědomj bude gim winnu gegich nezdůtkli-
wěgi wkazowati, 82; tupost cytů gegich přestane,
83; a pamět gegich bude žiwěgši, 84.

**Kapitola šestá. Gať se bida
Zatracenců sferze to gessťe
zwětšj, že oni ne gen odpoči-
nutj Swatých zbaweni budau,
ale h radost zemřau ztratj, a
muky-pekelné snášeti musegj.** 94

Dni ztratj své nepravé, milostj Boží se trošto-
wánj, 95; wšsecku swau naděgi, 96; wšsecken
omyluň pokog swého swědomj, 99; wšsecku swau
tělesnau wěšselost, 100; wšsecku swau tělesnau
rozkoš, 101; welikost trápěnj gegich může se po-
znati z powáženj půwodce geho, totiž Boha, 102;
mjsta a způsobu geho, totiž Boha, 102; mjsta a
způsobu geho, 103; a z wěčnosti geho, 104.
Konečné napomenutj, 107.

**Kapitola sedmá. Gať potřebná
wěc gest, o odpočinutj Swa-
tých horliwě se snažiti. 109**

Repbalost duchem swětským dýchagichých lidj,
109; Boha prázdneho Množstwj, 111; powrch-
njch Křesťanů, 112; y samých Wěřicých, 114;
důwodowé, kterjž nás k snažnosti o oné odpoči-
nutj ponaukati magj, 120.

**Kapitola osmá. Gať my o tom
vgištěni býti můžeme, že do
odpočinutj wěčného wogde-
me. 129**

Sfrze zkusowánj sebe sameho možné gest té
gistoty dogiti, 133; co lidi od toho zdržuge,
134; ponuknutj k tomu, 143; povčeni o tom,
147; znamenj swau milostj, 149.

**Kapitola dewátá. Ditky Bo-
ží gsau powinnj, giných k
snažnosti o odpočinutj wě-
čné wzbuzowati. 156**

Gať se ta powinnost konati má, 157; proč ona
tať zanedbáwána býwá, 169; co nás k konánj
gi ponauká a powazuge, 174. Konečné napo-
menutj, 177

Kapitola desátá. Odpočinitj Swatých nesmj se na zemi očekáwati.

187

I. To gest přislusné, abychom w tomto žiwotě sauženj snášeli, nebo: ona gsau cestau k odpočinutj, 188; ona nás od zapomjnanj se na chl náš chránj, 189; ona nám s cesty, kteráz k němu weđe, zblauditi nedopauštěgj, 189; ona nás k pospichánj k němu pozaukagj, 190; ona toliko tělo nasse swjragj, 191; w nich má lid Božj neyśladšj předchautku swého wěčného odpočinutj, 192; my se práwě sřeze ně k Spasyteli nassemu připodobňugeme, 194. — II. Kdo swého odpočinutj w časném wtěšsenj hledá, ten sobě z něho modlu činj, 198; na odpor se siawj chl Božjmu, 199; přinucuge Boha, aby ge gemu odepřel, neb odgal, neb obhořčil, 200; přitáhly na sebe to neytěžšj zlořečensiwj, kdyby se podlé žádosti geho stalo, 201; a hledá odpočinutj, kde geho k naleznutj není, 201; swóčené wěcy bez Stwořitele rozmnožowalyby gen bjdu nassj, 204; wšeho toho potwřzuge zkusenost, 205; Napomenutj, 206. — III. Gať nemaudré gest to, když my neradi vmjráme, 208.

Kapitola gedenáctá. Gať důležitě gest to, žiwot nebeský na zemi wěsti.

221

Sauženj po nebi gest wstawičné owoce nepossmauréné wjry, 224; neywětšj důstognost a sláwa člowěka křesťanského, 225; cesta k neyblaženěgšimu žiwotu na zemi, 226; neylepšj ochrana w pokussenj, 229; dáwa nám žiwost, horliwost a sílu k chozenj po cestách Božjch, 233; neyśladšj potěšsenj w sauženj, 236; činj náš giným neyprospěšněgšimi, 239; slaužj k sláwě Božj, 242; naproti, bez něho přestupugeme přikázanj Božj,

a zbarugeme se neyflawnějšiho a neyblaženějšiho swěta ze slowa geho, 243; srdce Boží gest k nám uřtawičně obrácené, protož y nasse mřloby wždy k němu obrácené býti, 245; k nebi nás tak mnohé wěcy táhnau, 246; krom nebe nenj ničeho, cožby tauženj a žádosti nassj hodno býlo, 249.

Kapitola dwanáctá. Návěštj, gať člowěk žiwot nebesky na zemi wěsti může. 252

I. Wyšřijhes se těchto překážek: žiwota w někerém wědomém hřichu, 252; zemského smyslu, 254; obecnstwj s Newěřčými, 256; křesťanstwj, kterěz toliko w wěděnj záležj, 258; hrdebo ducha, 259; ducha lenivosti, 262; přestáwánj na přípravách k žiwotu nebeskému, bez toho abyš k samé wěcy přišel, 266; **II.** Snaž se o to: abyš se o tom přeswědčil, že twüg gediný poklad gen w nebi gest, 268; abyš sebe o tom ugistil, že ten poklad twüg gest, 269; předstauüg to wždycky před oči swé, gať to odpočinutj bljzko tebe gest, 271; mluw často a opravdowě o něm, 271; nechať tobě wšickni prostředkowé milosti k roznjcenj taužebnosti twé po něm, slauži, 273; hled wšeho, cožkoli widjš a slyšjš a cožkoli tě potkává, k rozpominánj se naň a uwažowánj geho užitj, 275; objreg se často s prácy angelstau, totiž s chwálou Boží a s djkučiněnjm, 276; hled aby duše twá wěřčými myšlenjmi o nekonečné lásce Boží naplněna byla, 279; štetř bedliwě a wěrně každého hnutj Ducha Božího w srdcy swém, 280; pečüg také náležitým způsobem o této swé, 281.

Kapitola třináctá. Gaťé mušy powažowánj wěcy nebeských býti. 283

Pravý způsob takového považování, 284; pravý neb náležitý čas k němu: gisti, 288; často se navracující, 289; nepřijhodnější čas, 291; nepřijstlnější místo, 297; náležité nastrogenní dusse k němu, 298; vprázdňení se od světských myšlének, 299; povážlivost a vctivost, 300.

Kapitola čtrnáctá. Čím w nás považování věch nebeských wzbuzováno, chováno a roznečováno bývá. 303

I. Svrze přemyslowání, 303; nebo: ono otwírá dwěře mezy hlavau a srdcem, 304; dává poznalau pravdu chťení, 304; předstawuge nám nedůležitější pravdy nepřonikawěgi před oči naše, 305; dává duchu našemu gemu přislussicj panování, 305; činj ducha včinniwým a sylným, 306; musí wšak trwanlivé býti, 307. II. Svrze wzbuzování chťení, 307; a syce: lásce, 308; taužebnosti, 312; naděge, 314; dautánliwosti. 317; radosti, 319. III. Svrze samorozmlauwání, 324; a modlitbu, 325.

Kapitola patnáctá. Gať nás při považování našeho wěčného odpočinutj yzewnitřnj věch rozhorlowati magj, a gať se při tom lsti srdce wwarowati lze. 327

Gať my z smyslných věch wyobrazení nebeských věch bráti, 329; a geť zástogum wjry přitownáwati máme, 331. Gať my se neljbošti k tomuco swatému djlu, 346; při něm pak leh-

komáinosi, 348; laudawosti, 349; a rychlého
přetřeni ho, vwarowati můžeme, 350.

Kapitola šestnáctá. Příklad
wawowání wěch nebeských,
a zawjeka dila. 352

